

62019CJ0558

TEISINGUMO TEISMO (šeštoji kolegija) SPRENDIMAS

2020 m. spalio 8 d. (*1)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – SESV 49 ir 63 straipsniai – ?sisteigimo laisvė – Laisvas kapitalo judėjimas – Bendrovių apmokestinamųjų pajamų nustatymas – Tarpusavyje susiję asmenys – Neprasta nauda, kurių filialas rezidentas suteikė bendrovei nerezidentei – Bendrovės nerezidentų filialo apmokestinamųjų pajamų koregavimas – Apmokestinamųjų pajamų nekoregavimas tuo atveju, kai identišką naudą bendrovei rezidentei suteikė jos filialas – Laisvos konkurencijos principas – ?sisteigimo laisvės apribojimas – Pateisinimas – Subalansuotas apmokestinimo kompetencijos pasiskirstymas tarp valstybių narių – Proporciumas“

Byloje C-558/19

d?l Tribunalul Cluj (Klužo apygardos teismas, Rumunija) 2019 m. liepos 3 d. nutartimi, kurių Teisingumo Teismas gavo 2019 m. liepos 23 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Impresa Pizzarotti & C SPA Italia Sucursala Cluj

prieš

Agen?ia Na?ional? de Administrare Fiscal? – Direc?ia General? de Administrare a Marilor Contribuabili

TEISINGUMO TEISMAS (šeštoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas L. Bay Larsen, teisėjai M. Safjan ir N. Jääskinen (pranešėjas),

generalinį advokatą J. Kokott,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

–

Impresa Pizzarotti & C SPA Italia Sucursala Cluj, atstovaujamo avokatų L. I. Buduan,

–

Rumunijos vyriausybės, atstovaujamos iš pradžių C. R. Can?r, E. Gane ir A. Rot?reanu, v?liau – E. Gane ir A. Rot?reanu,

–

?ekijos vyriausybės, atstovaujamos M. Smolek, J. Vl?il ir J. O?ková,

–

Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos J. Möller ir R. Kanitz,

–

Graikijos vyriausybės, atstovaujamos M. Tassopoulou ir A. Magrippi,

–

Italijos vyriausybės, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos avvocato dello Stato E. De Bonis,

–

Lenkijos vyriausybės, atstovaujamos B. Majczyna,

–

Europos Komisijos, atstovaujamos W. Roels ir A. Armenia,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

1

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl SESV 49 ir 63 straipsnių išaiškinimo.

2

Šis prašymas pateiktas nagrinėjant Impresa Pizzarotti & C SPA Italia Sucursala Cluj (toliau – Impresa Pizzarotti) ir Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili (Nacionalinis mokesčių administravimo agentros Generalinio stambiųjų mokesčių mokytojų administravimo direkcija, Rumunija; toliau – mokesčių administratorius) ginčą dėl šios institucijos priimto mokesčių administravimo akto ir remiantis šiuo aktu parengto pranešimo apie mokytiną mokestį panaikinimo.

Rumunijos teisė

3

Pagrindiniame byloje taikytinos redakcijos 2003 m. gruodžio 22 d. Legea Nr. 571 privind Codul fiscal (statymas Nr. 571, kuriuo nustatomas Mokesčių kodeksas; Monitorul Oficial al României, I dalis, Nr. 927, 2003 m. gruodžio 23 d.; toliau – Mokesčių kodeksas) 7 straipsnyje nustatyta:

„Šiame kodekse, išskyrus VI antraštinę dalį, toliau pateikti terminai ir žodžiai turi šias reikšmes:

<...>

20) asmuo – bet kuris fizinis arba juridinis asmuo;

21) susijęs asmenys – vienas asmuo yra susijęs su kitu, jeigu jį santykis atitinka bent vieną iš šių

atvej?:

<...>

c)

juridinis asmuo yra susij?s su kitu juridiniu asmeniu, jeigu bent jau:

i)

pirmasis juridinis asmuo tiesiogiai arba netiesiogiai, ?skaitant susijusi? asmen? turimas akcijas, turi ne ma?iau kaip 25 % kito juridinio asmens akcij? vert?s arba skai?iaus ar balsavimo teisi? arba kontroliuoja t? juridin? asmen?;

ii)

antrasis juridinis asmuo tiesiogiai arba netiesiogiai, ?skaitant susijusi? asmen? turimas akcijas, turi bent 25 % pirmojo juridinio asmens akcij? vert?s arba skai?iaus ar balsavimo teisi?;

iii)

tre?iasis juridinis asmuo tiesiogiai arba netiesiogiai, ?skaitant susijusi? asmen? turimas akcijas, turi bent 25 % tiek pirmojo, tiek antrojo juridinio asmens akcij? vert?s arba skai?iaus ar balsavimo teisi?.

<...>

32) perdavimas – bet koks nuosavyb?s teisi? pardavimas, perdavimas ar perleidimas, nuosavyb?s teisi? keitimas ? paslaugas arba kitas nuosavyb?s teises, taip pat turto perdavimas patik?jimo teise pagal Civilin? kodeks? sudarant patikos sandorius.“

4

Šio kodekso 11 straipsnio 2 dalyje numatyta:

„Sudarant sandorius tarp Rumunijos subjekt? ir susijusi? subjekt?, kurie n?ra rezidentai, taip pat tarp susijusi? Rumunijos subjekt?, mokes?i? institucijos prireikus gali patikslinti kiekvieno iš ši? subjekt? pajamas ar išlaidas, kad b?t? atsi?velgta ? vykdant sandorius patiekt? preki? ar suteikt? paslaug? rinkos kain?. Nustatant sandori?, sudarom? tarp susijusi? subjekt?, rinkos kain?, taikomas tinkamiausias iš ši? metod?: <...>“

5

Min?to kodekso 29 straipsnio 3 dalis suformuluota taip:

„Nuolatin?s buvein?s apmokestinamasis pelnas nustatomas vertinant pastar?j? kaip atskir? subjekt? ir taikant sandori? kainodaros taisykles, kad b?t? galima nustatyti užsienio juridinio asmens ir jo nuolatin?s buvein?s sandorio rinkos kain?. Jeigu nuolatin? buvein? neturi s?skaitos fakt?ros d?l išlaid?, kurios jai priskirtos vykdant veikt? pagrindin?je verslo vietoje, kituose patvirtinamuosiuose dokumentuose turi b?ti pateikta ?rodym?, kad išlaidos iš tikr?j? buvo patirtos ir kad t? išlaid? priskyrimas nuolatinei buveinei yra pagr?stas, taikant sandori? kainodaros taisykles.“

Pagrindin? byla ir prejudicinis klausimas

6

Impresa Pizzarotti yra Italijoje įsteigtos SC Impresa Pizzarotti & C SPA Italia (toliau – Pizzarotti Italia) filialas Rumunijoje.

7

Laikotarpiu nuo 2016 m. liepos 29 d. iki 2017 m. rugsėjo 11 d. mokesčių administratoriaus kontrolės skyrius atliko bendrovės Impresa Pizzarotti, kaip pelno mokesčio mokėtojos, patikrinimus; per juos konstatuota, kad šis filialas, kaip paskolos davėjas, sudarė dvi paskolos sutartis su savo patronuojančia bendrove Pizzarotti Italia: 2012 m. vasario 6 d. sutartimi dėl 11400000 EUR sumos ir 2012 m. kovo 9 d. sutartimi dėl 2300000 EUR sumos.

8

Iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad šios sumos buvo paskolintos pradiniam vienam metų laikotarpiui, kuris galėjo būti pratęstas papildomu susitarimu, kad paskolos sutartyse nebuvo jokios sąlygos apie tai, jog Impresa Pizzarotti gaus palūkanas, ir kad nors 2013 m. sausio 1 d. likusi negrąžinta paskolų suma sudarė 11250000 EUR, 2014 m. balandžio 9 d. abi paskolos buvo visiškai grąžintos.

9

Taigi, atsižvelgdamas į Mokesčių kodekso 11 straipsnio 2 dalį, kurioje numatyta, kad Rumunijos subjektai ir susijusių subjektai, kurie nėra rezidentai, sudaromiems sandoriams taikomos sandorių kainodaros taisyklės, ir į šio kodekso 29 straipsnio 3 dalį, pagal kurią sūvoka „Rumunijos subjektas“ apima filialą, kuris yra subjekto nerezidentu nuolatinis padalinys, mokesčių administratorius nusprendė, kad Impresa Pizzarotti (pareiškėja pagrindiniame byloje) turi būti laikoma su Pizzarotti Italia susijusiu asmeniu ir minėtą paskolų palūkanų normą turėjo būti nustatyta pagal rinkos kainą, kaip numatyta sandorių kainodaros taisyklėse, lyg jos būtų buvusios suteiktos įprastomis konkurencijos sąlygomis.

10

Tuomet 2017 m. rugsėjo 20 d. mokesčių administratorius, remdamasis tos pačios dienos mokestinio patikrinimo ataskaita, parengė pranešimą apie mokėtiną mokestį; juo mokestis bendrovei Impresa Pizzarotti buvo padidintas 297141,92 Rumunijos lėjų (RON) (apie 72400 EUR), o mokesčio bazė – iki 1857137 RON (apie 452595 EUR).

11

2017 m. lapkričio 23 d. sprendimu mokesčių administratorius atmetė Impresa Pizzarotti skundą dėl šio pranešimo apie mokėtiną mokestį kaip nepagrįstą.

12

Tada ši žmonė kreipėsi į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusį teismą – Tribunalul Cluj (Klužo apygardos teismas, Rumunija) su prašymu panaikinti 2017 m. lapkričio 23 d. sprendimą ir 2017 m. rugsėjo 20 d. pranešimą apie mokėtiną mokestį.

13

Pagrindiniame byloje pareiškėja iš esmės tvirtina, kad nacionaliniais nuostatomis, kuriomis rėmėsi

mokesčių administratorius, pažeidžiami SESV 49 ir 63 straipsniai, nes jose numatyta, kad piniginių lėšų pervedimai tarp filialo, steigto vienoje valstybėje narėje, ir jo patronuojančiosios bendrovės, steigtos kitoje valstybėje narėje, yra laikomi sandoriais, kuriems gali būti taikomos sandorių kainodaros taisyklės, nors tokios taisyklės netaikomos, jeigu filialas ir jo patronuojančioji bendrovė yra steigti toje pačioje valstybėje narėje.

14

Tokiomis aplinkybėmis Tribunalul Cluj (Klužo apygardos teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar pagal [SESV] 49 ir 63 straipsnius draudžiamos tokios nacionalinės teisės normos, kaip [Mokesčių kodekso 11 straipsnio 2 dalis ir 29 straipsnio 3 dalis], pagal kurias bankinis piniginių lėšų pervedimas iš filialo, kuris yra rezidentas vienoje valstybėje narėje, jo patronuojančiajai bendrovei, kuri yra rezidentė kitoje valstybėje narėje, gali būti perkvalifikuojamas „sandorė, iš kurio gaunama pajama“, todėl sandorių kainodaros taisyklė taikymas tampa privalomas, nors jeigu toks pat sandoris būtų buvęs atliktas tarp filialo ir patronuojančiosios bendrovės, kurie abu yra rezidentai toje pačioje valstybėje narėje, jo nebūtų buvę galima taip perkvalifikuoti ir jam nebūtų taikomos minėtos taisyklės?“

Dėl prejudicinio klausimo

15

Savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar SESV 49 ir 63 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad jie draudžia valstybės narės teisės normas, pagal kurias filialo rezidento atliktas piniginių lėšų pervedimas kitoje valstybėje narėje steigta savo patronuojančiajai bendrovei gali būti laikomas „sandoriu, iš kurio gaunama pajama“, todėl sandorių kainodaros taisyklė taikymas tampa privalomas, nors jeigu toks pat sandoris būtų buvęs atliktas tarp filialo ir patronuojančiosios bendrovės, kurie abu yra steigti toje pačioje valstybėje narėje, jis nebūtų buvęs laikomas tokiu ir minėtos taisyklės jam nebūtų buvusios taikomos.

16

Iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos matyti, kad Mokesčių kodekse numatytos su „sandorių kainodara“ susijusios mokesčių bazės koregavimo taisyklės, skirtos išvengti to, kad bendrovės rezidentės tiektų prekes ar teiktų paslaugas bendrovėms nerezidentėms už pernelyg mažą kainą arba neatlygintinai, taip sumažindamos Rumunijoje apmokestinamas savo pajamas.

17

Kadangi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pateiktame klausime nurodo ir steigimo laisvę, ir laisvą kapitalo judėjimą, kurie tvirtinti atitinkamai SESV 49 ir 63 straipsniuose, pirmiausia reikia priminti, jog tai, kad vienoje valstybėje narėje steigtas fizinis arba juridinis asmuo sukuria kitoje valstybėje narėje esantį nuolatinį padalinį, kuris visas priklauso jam, kaip antai filialas, patenka į SESV 49 straipsnio materialinį taikymo sritį (šiuo klausimu žr. 2008 m. gegužės 15 d. Sprendimo Lidl Belgium, C-414/06, EU:C:2008:278, 15 punktą ir 2011 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo Dickinger ir Ömer, C-347/09, EU:C:2011:582, 35 punktą).

18

Nagrinėjamu atveju pagrindinė byla susijusi su nacionalinės teisės normų poveikiu piniginių lėšų pervedimo tarp Rumunijoje steigto filialo ir kitoje valstybėje narėje steigtos jo patronuojančiosios

bendrovės mokestiniam vertinimui.

19

Jeigu būtų daroma prielaida, kad pagrindinėje byloje nagrinėjama mokesčių sistema riboja laisvą kapitalo judėjimą, toks poveikis būtų neišvengiama sisteigimo laisvės galimo apribojimo pasekmė ir nepateisint šios mokesčių sistemos nagrinėjimo EB 63 straipsnio atžvilgiu (pagal analogiją žr. 2008 m. gegužės 15 d. Sprendimo Lidl Belgium, C-414/06, EU:C:2008:278, 16 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

20

Šiomis aplinkybėmis pagrindinėje byloje aptariamos nacionalinės teisės normos turi būti nagrinėjamos atsižvelgiant tik su sisteigimo laisve susijusias SESV nuostatas.

21

Primintina, kad sisteigimo laisvė, SESV 49 straipsnyje pripažįstama Europos Sąjungos piliečiams, pagal SESV 54 straipsnį apima pagal valstybės narės teisės aktus kurtą ir Sąjungoje savo registruotą buveinį, centrinę administraciją ar pagrindinę verslo vietą turinčių bendrovių teisę vykdyti veiklą kitoje valstybėje narėje per patronuojamąją bendrovę, filialą ar atstovybę (2006 m. gruodžio 14 d. Sprendimo Denkavit Internationaal ir Denkavit France, C-170/05, EU:C:2006:783, 20 punktas ir 2016 m. gruodžio 21 d. Sprendimo Masco Denmark ir Damixa, C-593/14, EU:C:2016:984, 23 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

22

Sisteigimo laisvės apribojimų panaikinimas apima apribojimus vienos valstybės narės piliečiams, sisteigusiems kitos valstybės narės teritorijoje, steigti atstovybes, filialus ar patronuojamąsias bendroves (2006 m. gruodžio 14 d. Sprendimo Denkavit Internationaal ir Denkavit France, C-170/05, EU:C:2006:783, 21 punktas).

23

Dėl bendrovių taip pat reikia pažymėti, kad jų buveiną, kaip tai suprantama pagal SESV 54 straipsnį, naudojama jų sąsajai su valstybės narės teisės sistema nustatyti (kaip pilietybės fizinių asmenų atveju). Pripažinimas, kad filialo rezidento sisteigimo valstybės narės šiam filialui gali laisvai taikyti skirtingą požiūrą tik dėl to, kad jo patronuojamosios bendrovės buveiną yra kitoje valstybėje narėje, panaikintų SESV 49 straipsnio veiksmingumą. Taigi sisteigimo laisve siekiama užtikrinti, kad priimančiojoje valstybėje narėje filialui būtų taikomas nacionalinis režimas, ir draudžiama bet kokia, net mažiausia, diskriminacija dėl bendrovių buveinės vietos (šiuo klausimu žr. 2006 m. gruodžio 14 d. Sprendimo Denkavit Internationaal ir Denkavit France, C-170/05, EU:C:2006:783, 22 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

24

Šiomis aplinkybėmis taip pat reikia priminti, kad Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, jog nacionalinės teisės norma, pagal kurią neprasta arba neatlygintina nauda, kurią bendrovė rezidentų suteikia su ja tarpusavio priklausomybės ryšiais susijusiai bendrovei, pridėjama prie pirmosios bendrovės nuosavo pelno, tik jei bendrovė gavėja steigta kitoje valstybėje narėje, reiškia sisteigimo laisvės apribojimą (šiuo klausimu žr. 2010 m. sausio 21 d. Sprendimo SGI, C-311/08, EU:C:2010:26, 42–45 punktus).

25

Kaip nurod? prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas, nagrin?jama atveju Mokes?i? kodekse filialai atskirais asmenimis laikomi tik tuo atveju, jeigu jie yra juridinio asmens nerezidento nuolatinis padalinys, tod?l pagal sandori? kainodaros taisykles filialo pajamos koreguojamos tik tuo atveju, jeigu patronuojan?ioji bendrov? ?steigta kitoje valstyb?je nar?je. Ta?iau jeigu filialas ir patronuojan?ioji bendrov? ?steigtos Rumunijoje, pajamos nekoreguojamos.

26

Iš to matyti, kad bendrov?s nerezident?s filialas, kaip antai Impresa Pizzarotti, vertinamas mažiau palankiai, nei b?t? vertinamas bendrov?s rezident?s, vykdan?ios panašius sandorius su savo patronuojan?i?ja bendrove, filialas.

27

Tokiomis aplinkyb?mis reikia konstatuoti, kad toks skirtingas filial? mokestinis vertinimas, atsižvelgiant ? j? patronuojan?i? bendrovei?, su kuriomis buvo sudaryti sandoriai tarp tre?i?j? asmen? ne?prastomis s?lygomis, buvein?s viet?, gali b?ti ?sisteigimo laisv?s apribojimas, kaip tai suprantama pagal SESV 49 straipsn?. D?l mokes?i? naštos, kuri tarpvalstybin?je situacijoje tenka suteikus s?lygas, kurios yra ne?prastos tarp tre?i?j? asmen?, patronuojan?ioji bendrov? kitoje valstyb?je nar?je nei ta, kurioje yra ?steigta, gal?t? b?ti priversta atsisakyti ?sigyti, ?steigti ar pasilikti filial? (šiuo klausimu žr. 2018 m. geguž?s 31 d. Sprendimo Hornbach-Baumarkt, C?382/16, EU:C:2018:366, 35 punkt?).

28

Pagal suformuot? Teisingumo Teismo jurisprudencij? mokestin? priemon?, kuri gali riboti SESV 49 straipsnyje ?tvirtint? ?sisteigimo laisv?, gali b?ti leidžiama, tik jeigu yra susijusi su objektyviai nepanašiomis situacijomis arba gali b?ti pateisinta S?jungos teis?je pripaž?stamais privalomaisiais bendrojo intereso pagrindais. Be to, šiuo atveju reikia, kad ji b?t? tinkama užtikrinti atitinkamo tikslo pasiekim? ir neviršyt? to, kas b?tina šiam tikslui pasiekti (2018 m. geguž?s 31 d. Sprendimo Hornbach-Baumarkt, C?382/16, EU:C:2018:366, 36 punktas).

29

Iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos matyti, kad Mokes?i? kodekse numatytais sandori? kainodaros taisykl?mis siekiama išvengti to, kad mokes?io baz? bendrov?s nerezident?s nuolatinio padalinio buvimo valstyb?je sumaž?t? d?l šio nuolatinio padalinio su savo patronuojan?i?ja bendrove sudaryt? sandori?, kurie neatitinka rinkos s?lyg?.

30

Teisingumo Teismas yra nusprend?s, kad b?tinyb? išsaugoti darn? apmokestinimo kompetencijos paskirstym? tarp valstybi? nari? gali pateisinti skirting? vertinim?, kai nagrin?jama sistema siekiama užkirsti keli? veiksams, kurie gali pakenkti valstyb?s nar?s teisei pasinaudoti kompetencija mokes?i? srityje jos teritorijoje vykdomos veiklos atžvilgiu (2018 m. geguž?s 31 d. Sprendimo Hornbach-Baumarkt, C?382/16, EU:C:2018:366, 43 punktas).

31

Nagrin?jama atveju visos pastabas Teisingumo Teismui pateikusios šalys, išskyrus Impresa Pizzarotti, mano, kad pagrindin?je byloje aptariamuose Rumunijos teis?s aktuose nustatytas

Įsisteigimo laisvės apribojimas pateisinamas būtinybe užtikrinti subalansuotą apmokestinimo kompetencijos pasiskirstymą tarp valstybių narių, o tai, kaip matyti iš pirmesnio punkto, yra privalomasis bendrojo intereso pagrindas.

32

Konstatuotina, kad jeigu bendrovei nerezidentui filialams būtų leidžiama pervesti savo pelną neprastos arba neatlygintinos naudos forma savo patronuojančiosioms bendrovėms, galėtų kilti grėsmė, kad bus pažeistas subalansuotas apmokestinimo kompetencijos pasiskirstymas tarp valstybių narių. Tai galėtų pažeisti pačių apmokestinimo kompetencijos pasiskirstymo tarp valstybių narių sistemą, nes neprastą arba neatlygintiną naudą suteikiančio filialo valstybų narė būtų priversta atsisakyti savo, kaip šio nuolatinio padalinio buvimo valstybės, teisės apmokestinti jo pajamas – galimai patronuojančiosios bendrovės buveinės valstybės narės naudai (šiuo klausimu žr. 2010 m. sausio 21 d. Sprendimo SGI, C-311/08, EU:C:2010:26, 63 punktą).

33

Taigi pagrindinėje byloje nagrinėjamos teisės normos, kuriose numatytas nuolatinio padalinio apmokestinimas nuo preziumuojamos patronuojančiai bendrovei neatlygintinai suteiktos naudos sumos tam, kad būtų atsižvelgta į sumą, kurią šis nuolatinis padalinys būtų privalęs deklaruoti kaip savo pelną, jeigu sandoris būtų buvęs sudarytas rinkos sąlygomis, iš principo leidžia Rumunijai naudotis mokesčių kompetencija, kiek tai susiję su jos teritorijoje vykdoma veikla.

34

Laikytina, kad nacionalinės teisės normos, kaip nagrinėjamos pagrindinėje byloje, kuriomis siekiama neleisti, kad sudarant sandorius, kurie neatitinka rinkos sąlygų, tam tikroje valstybėje narėje gautas pelnas iš jos mokesčių jurisdikcijos būtų perkeltas neapmokestintas, yra tinkamos užtikrinti, kad kompetencijos mokesčių srityje pasiskirstymas tarp valstybių narių bus išsaugotas.

35

Trečia, tokiomis aplinkybėmis reikia patikrinti, ar tokios teisės normos, kokios nagrinėjamos pagrindinėje byloje, neviršija to, kas būtų nurodytam tikslui pasiekti.

36

Šiuo klausimu pažymėtina, kad nacionalinės teisės norma, kuri grindžiama objektyvios ir patikrinamos informacijos vertinimu siekiant nustatyti, ar sandoris turi dirbtiną konstrukciją, sudarytos tik mokesčių tikslais, požymių, turi būti laikoma neviršijančia to, kas yra būtų pasiekti tikslams, susijusiems su būtinybe užtikrinti subalansuotą apmokestinimo kompetencijos pasiskirstymą tarp valstybių narių ir būtinybe užkirsti kelią mokesčių vengimui, jeigu, pirma, kiekvienu atveju, kai esama įtarimų, jog sandoris peržengia tai, ką atitinkamos bendrovės būtų sutarusios laisvos konkurencijos sąlygomis, mokesčių mokėtojui suteikiama galimybė, netaikant pernelyg sudėtingų administracinių suvaržymų, pateikti įrodymų apie galimas komercines priežastis, dėl kurių šis sandoris buvo sudarytas. Antra, jeigu patikrinus tokią informaciją padaroma išvada, kad aptariamas sandoris peržengia tai, ką atitinkamos bendrovės būtų sutarusios laisvos konkurencijos sąlygomis, mokesčių korekcinių priemonių turi būti taikoma tik tai daliai, kuri viršija tai, dėl ko būtų buvę sutarta, jeigu bendrovės nebūtų tarpusavyje susijusios (2010 m. sausio 21 d. Sprendimo SGI, C-311/08, EU:C:2010:26, 71 ir 72 punktai).

37

Nagrinėjamu atveju iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos matyti, kad pagal

pagrindinėje byloje taikytinas nacionalinės teisės nuostatas Mokesčių kodekso 29 straipsnio 3 dalyje nustatytas pajamų tikslinimas susijęs tik su skirtumu tarp aptariamo sandorio rinkos kainos, kuri būtų buvusi taikoma laisvos konkurencijos sąlygomis, ir šalių konkrečiai taikytos kainos. Be to, mokesčių mokėtojas visada turi galimybę parodyti, kad buvo objektyvi prielaidų sudaryti sandorą už kainą, kuri neatspindi rinkos kainos.

38

Taigi matyti, kad (su sąlyga, kad tai patikrins prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas) pagrindinėje byloje nagrinėjamos Rumunijos teisės normomis neviršijama to, kas yra būtina siekiant jomis grindžiamo teismo tikslo.

39

Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, pateiktą klausimą reikia atsakyti: SESV 49 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad jis iš esmės nedraudžia valstybės narės teisės normą, pagal kurias filialo rezidento atliktas piniginių išmokų pervedimas kitoje valstybėje narėje steigčiai savo patronuojančiajai bendrovei gali būti perkvalifikuojamas „sandor“, iš kurio gaunama pajamų“, todėl sandorių kainodaros taisyklių taikymas tampa privalomas, nors jeigu toks pat sandoris būtų buvęs atliktas tarp filialo ir patronuojančiosios bendrovės, kurie abu yra steigti toje pačioje valstybėje narėje, jis nebūtų buvęs laikomas tokiu ir minėtos taisyklės jam nebūtų taikomos.

Dei bylinėjimosi išlaidų

40

Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (šeštoji kolegija) nusprendžia:

SESV 49 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad jis iš esmės nedraudžia valstybės narės teisės normą, pagal kurias filialo rezidento atliktas piniginių išmokų pervedimas kitoje valstybėje narėje steigčiai savo patronuojančiajai bendrovei gali būti perkvalifikuojamas „sandor“, iš kurio gaunama pajamų“, todėl sandorių kainodaros taisyklių taikymas tampa privalomas, nors jeigu toks pat sandoris būtų buvęs atliktas tarp filialo ir patronuojančiosios bendrovės, kurie abu yra steigti toje pačioje valstybėje narėje, jis nebūtų buvęs laikomas tokiu ir minėtos taisyklės jam nebūtų taikomos.

Parašai.

(*1) Proceso kalba: rumunų.